

forhold til beskatningsgrundlaget, og forslaget har derfor nøjagtig den samme virkning som en nedsættelse af landskirkeskatten. Det er tanken, at det generelle tilskud aftrappes i takt med, at likviditeten for de lokale kasser set under ét forøges som følge af omlægningen af gravstedskapitalerne. De midler, der herved bliver frigjort, henlægges i fællesfonden til brug for finansiering af den allerede optjente pensionsforpligtelse. Når virkningen af omlægningen af gravstedskapitalerne hører op efter ca. 30 år, indfases det generelle tilskud igen, eller landskirkeskatten nedsættes tilsvarende. Modellen har samme fordelingsmæssige virkninger som en model, hvor der opkræves refusion fra de lokale kasser.

I debatten om lovforslaget i løbet af sommeren 2005 har der været mange synspunkter om denne del af lovforslaget. Der er blandt andet blevet peget på, at forslaget vil ramme urimeligt skævt og især gå ud over de lokale kasser i de kommuner, hvor der er kommunalt begravelsesvæsen og derfor ingen gravstedskapitaler.

Som det er beskrevet i lovforslagets økonomiske bemærkningér, er de fordelingsmæssige virkninger imidlertid af begrænset størrelse, og de har overvejende en positiv udligningseffekt, idet lovforslaget generelt vil medføre:

- En nedsættelse af kirkeskatten i kommuner med høj kirkeskat. Typisk drejer det sig om kommuner med et lavt skatteudskrivningsgrundlag pr. medlem og mange kirker. Disse kommuner vil få tilført likviditet som følge af den ændrede model for udbetaling af kapitaler vedr. gravstedsvedligehold. Ydermere opnår de et højere udligningstilskud end før, idet udligningen i den nye kommunale struktur fordeles på færre kommuner.
- En mindre stigning i kirkeskatten i kommuner med lav kirkeskat. Typisk drejer det sig om kommuner med et højt skatteudskrivningsgrundlag pr. medlem og få kirker. Disse kommuner får størst fordel af reduktionen af landskirkeskatten, men enkelte af disse kommuner får ingen tilførsel af likviditet fra kapitaler vedr. gravstedsvedligehold, da de er bykom-

muner, hvor kirkegårdsdriften er et kommunalt anliggende.

Sammenfattende er lovforslaget neutralt for folkekirken under ét, men der vil som anført forekomme virkninger i forhold til de lokale kasser. I kommuner med et højt skatteudskrivningsgrundlag og lav kirkeskat medfører lovforslaget en belastning svarende til maksimalt 0,03 procentpoint. Samtidig får de lokale kasser i kommuner med et svagt skatteudskrivningsgrundlag styrket deres økonomi, så de vil kunne reducere den lokale ligning med op til 0,08 procentpoint.

Herudover indeholder lovforslaget en række bestemmelser, der skal øge gennemsigtigheden i folkekirkens fælles økonomi. Det tydeliggøres således, hvilke udgifter der kan afholdes af fællesfonden, ligesom reservefonden og kirkeministerens rådighedssum afskaffes. Lad mig her understrege, at det ikke betyder, at de formål, der hidtil har været finansieret af reservefonden eller kirkeministerens rådighedssum, ikke kan støttes fremover. Tværtimod – men i fremtiden forudsættes det, at formålene støttes med en almindelig bevilling på fællesfondens budget.

Endvidere præciseres disponerings- og regnskabsreglerne for fællesfonden og stiftsmidlerne, og der gives mulighed for, at fællesfondens udgifter og indtægter samles ét sted – i et administrativt fællesskab. Med samlingen af fællesfondens indtægter – og ikke mindst, at landskirkeskatten udbetales til det administrative fællesskab – sikres den nødvendige likviditetsstyring af fællesfonden. Det er hensigten, at forvaltningen af det administrative fællesskab placeres i tilknytning til en eller flere af stiftsøvrighederne.

Endelig betyder lovforslaget, at menighedsrådene får mulighed for at give tilskud til Danske Sømands- og Udlandskirker, som er den organisation, der har aktiviteter rettet mod kirkelig betjening af folkekirkemedlemmer, der opholder sig i udlandet.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de bemærkninger, der ledsager det, skal jeg indstille dette til velvillig behandling i det høje Ting.